

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2017. gada 1. jūnijā *

Dempings — Ķīnas izcelsmes vīnskābes imports — Galīgā antidempinga maksājuma grozīšana — Daļēja starpposma pārskatīšana — Uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Lielāko ieguldījumu izmaksas, kas būtībā atspoguļo tirgus vērtības — Apstākļu maiņa — Pienākums norādīt pamatojumu — Termins lēmuma par uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu pieņemšanai — Tiesības uz aizstāvību — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 20. panta 2. punkts

Lieta T-442/12

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Čandžou [*Changzhou*] (Ķīna), ko pārstāv *E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma* un *J. Cornelis*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *S. Boelaert*, pārstāve, kam sākotnēji palīdzēja *G. Berrisch*, advokāts, un *N. Chesaites*, *barrister*, vēlāk – *G. Berrisch* un *B. Byrne*, *solicitor*, un visbeidzot – *N. Tuominen*, *avocat*,

atbildētāja,

kuru atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *M. França* un *A. Stobiecka-Kuik*, vēlāk – *M. França* un *J.-F. Brakeland*, pārstāvji,

un

Distillerie Bonollo SpA, Formidžīne [*Formigine*] (Itālija),

Industria Chimica Valenzana SpA, Borgoriko [*Borgoricco*] (Itālija),

Distillerie Mazzari SpA, San'Agata sul Santerno [*Sant'Agata sul Santerno*] (Itālija),

Caviro Distillerie Srl, Faenca [*Faenza*] (Itālija)

un

* Tiesvedības valoda – angļu.

Comercial Química Sarasa, SL, Madride (Spānija), ko pārstāv *R. MacLean*, *solicitor*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un kurā tiek lūgts atcelt Padomes 2012. gada 26. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2012, L 182, 1. lpp.), ciktāl tā ir piemērojama prasītājam.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. M. Kolins [A. M. Collins] (referents), tiesneši M. Kančeva [M. Kancheva] un R. Barentss [R. Barents],

sekretāre K. Hērena [C. Heeren], administratore,

nemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2016. gada 15. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Vīnskābi izmanto vīna un citu dzērienu ražošanā kā pārtikas piedevu un kā nedegošu vielu apmetumā un citos izstrādājumos. Eiropas Savienībā, kā arī Argentīnā L+ vīnskābi, iegūst no vīna ražošanas blakusproduktiem, sauktiem par vīna nogulsniem, kas tiek pārveidoti par kalcija tartrātu un pēc tam – par vīnskābi. Ķīnas Tautas Republikā L+ vīnskābe un DL vīnskābe tiek ražota no benzola, kas tiek pārveidots par maleīnanhidrīdu, pēc tam – par maleīnskābi un visbeidzot – par vīnskābi. Vīnskābei, kura tiek ražota ķīmiskās sintēzes ceļā, ir tās pašas fiziskās un ķīmiskās īpašības, un tā ir paredzēta tiem pašiem mērķiem kā vīnskābe, kura tiek iegūta no vīna ražošanas blakusproduktiem. Atbildot uz jautājumu, kuru Vispārējā tiesa uzdeva tiesas sēdē, lietas dalībnieki apstiprināja, ka DL vīnskābe tiek ražota tikai Ķīnā.
- 2 2004. gada 24. septembrī vairāki Eiropas vīna ražotāji, tai skaitā *Comercial Química Sarasa, SL*, *Distillerie Mazzari SpA* un *Industria Chimica Valenzana SpA*, vērsās Eiropas Komisijā ar sūdzību par dempingu vīnskābes nozarē.
- 3 2004. gada 30. oktobrī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par to, ka tiek sākta antidempinga procedūra attiecībā uz vīnskābes ievadumiem ar izcelsmi Ķīnas Tautas Republikā (OV 2004, C 267, 4. lpp.).
- 4 2005. gada 27. jūlijā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 1259/2005, ar ko piemēro antidempinga pagaidu maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2005, L 200, 73. lpp.).
- 5 2006. gada 23. janvārī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 130/2006, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importu (OV 2006, L 23, 1. lpp.).

- 6 Pēc 2010. gada 4. augustā publicētā paziņojuma par spēkā esošo antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām (OV 2010, C 211, 11. lpp.) Komisija 2010. gada 27. oktobrī saņēma pārskatīšanas lūgumu saistībā ar šo pasākumu termiņa beigām, ko iesniedza *Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari* un *Industria Chimica Valenzana*.
- 7 2011. gada 26. janvārī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam piemērojamo antidempinga pasākumu pārskatīšanu (OV 2011, C 24, 14. lpp.), pamatojoties uz Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatregula”), 11. panta 2. punktu.
- 8 2011. gada 9. jūnijā šā sprieduma 6. punktā minētās piecas sabiedrības, pamatojoties uz Pamatregulas 11. panta 3. punktu, iesniedza pieprasījumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu attiecībā uz diviem eksportējošiem ražotājiem, kuru skaitā bija prasītāja *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.*
- 9 2011. gada 29. jūlijā Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kas piemērojami Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2011, C 223, 16. lpp.), atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam.
- 10 2011. gada 1. augustā Komisija prasītājai nosūtīja aptaujas anketu un pieteikuma veidlapu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa (turpmāk tekstā – “TES”) pieprasīšanai. Prasītāja savu pieteikumu Komisijai nosūtīja 2011. gada 26. augustā un atbilstoši aizpildīto anketu – 2011. gada 1. septembrī.
- 11 2011. gada 3. oktobrī Komisija nosūtīja prasītājai informācijas pieprasījumu. Konkrēti, tā prasītājai lūdza sniegt pierādījumus par to, ka tās izmantotās izejvielas atspoguļo tirgus vērtības, ņemot vērā, ka attiecīgās izejvielas avots ir nafta, proti, produkts, kas tiek tirgots pasaules tirgos.
- 12 2011. gada 17. oktobrī prasītāja atbildēja uz Komisijas pieprasījumu, precizējot, ka tās izmantotais benzols tiek iegūts no koksa, nevis no naftas, un iesniedza diagrammu ar cenām, par kurām tā iepērk no koksa iegūtu benzolu, kā arī diagrammu, kurā bija norādītas no koksa iegūta benzola cenas Ķīnas Tautas Republikas ziemeļos. Tā piebilda, ka cenas, par kurām tā iepērk benzolu, atspoguļo tirgus vērtību Ķīnā.
- 13 2011. gada 14. un 15. novembrī Komisija veica pārbaudes apmeklējumu prasītājas telpās.
- 14 2012. gada 1. februārī Komisija nosūtīja prasītājai savu paziņojumu saistībā ar TES pieprasījumu, informējot prasītāju, ka šis pieprasījums ir noraidīts, kā arī norādot būtiskos faktus un apsvērumus, ar kuriem šis noraidošais lēmums bija pamatots. Konkrēti, paziņojumā bija norādīts, ka atbilstoši prasītājas paustajam tā izmanto no koksa, nevis no naftas ražotu benzolu. Papildus tam paziņojumā bija norādīts, ka benzols veido lielāko daļu no izejvielu izmaksām, kuras savukārt veido gandrīz pusi no vīnskābes ražošanas izmaksām. Līdz ar to atbilstoši paziņojumam jebkādiem benzola cenas izkropļojumiem ir būtiska ietekme uz vīnskābes ražošanas izmaksām Ķīnas Tautas Republikā. Visbeidzot, paziņojumā bija norādīts, ka benzola cena Ķīnas Tautas Republikā ir par 19–51 % zemāka nekā Eiropā vai Amerikas Savienotajās Valstīs.
- 15 2012. gada 13. februārī prasītāja nosūtīja Komisijai savus komentārus par šā sprieduma 14. punktā minēto paziņojumu, tostarp apalvojot, ka benzola izvedmuitas nodeva 40 % apmērā ir aizstāta ar pagaidu nodevu 0 % apmērā. Papildus tam prasītāja uzstāja, ka tās izmantotais benzols tiek ražots no koksa un ka tādējādi Komisijas veiktais benzola cenu salīdzinājums nav pareizs, jo benzols Eiropā un Amerikas Savienotajās Valstīs tiek ražots no naftas.

- 16 Komisija 2012. gada 11. aprīlī nosūtīja prasītājam galīgo informatīvo dokumentu ar būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja ieteikt grozīt spēkā esošos antidempinga pasākumus atbilstoši Pamatregulas 20. pantam, kā arī dokumentu, kurā bija norādīta sīkāka informācija par prasītājas dempinga starpības aprēķinu. Konkrēti, informatīvajā dokumentā bija norādīts, ka benzola izvedmuitas nodeva 40 % apmērā ir tikusi aizstāta ar pagaidu nodevu 0 % apmērā. Tomēr tā secināja, ka prasītāja nav spējusi izskaidrot benzola zemo cenu Ķīnas tirgū. Šajā ziņā galīgajā informatīvajā dokumentā bija norādīts, ka benzola cena Ķīnas Tautas Republikā un citās valstīs ar tirgus ekonomiku atšķiras robežās no 19 % līdz 51 %, kā arī tas, ka netiek atmaksāts benzola eksportam piemērotais pievienotās vērtības nodoklis (PVN) 17 % apmērā.
- 17 2012. gada 16. aprīlī Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas atbilstīgi Pamatregulas 11. panta 2. punktam nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2012, L 110, 3. lpp.).
- 18 2012. gada 25. aprīlī prasītāja Komisijai nosūtīja savus komentārus par galīgo informatīvo dokumentu, lūdzot tai it īpaši sniegt papildu informāciju par normālās vērtības noteikšanai izmantoto metodoloģiju. Turklāt tajā pašā datumā tā nosūtīja priekšlikumu par cenu saistībām dempinga novēršanai atbilstoši Pamatregulas 8. pantam.
- 19 Daļējas starpposma pārskatīšanas procedūras noslēgumā, kura attiecās uz prasītāju un vēl vienu ražotāju eksportētāju, Padome 2012. gada 26. jūnijā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012, ar kuru groza Īstenošanas regulu [..] Nr. 349/2012 (OV 2012, L 182, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).
- 20 Būtībā apstrīdētajā regulā prasītājam ir atteikts piešķirt TES un pēc normālās vērtības noteikšanas, balstoties uz informāciju, kuru bija sniedzis ražotājs, kurš bija sadarbojies analogā valstī, prasītājas ražotajiem produktiem piemērojams antidempinga maksājums ir palielināts no 10,1 % uz 13,1 %. Papildus tam apstrīdētajā regulā ir noraidītas prasītājas piedāvātās cenu saistības.

Tiesvedība un lietas dalībnieku apsvērumi

- 21 Prasītāja cēla šo prasību, 2012. gada 5. oktobrī iesniedzot prasības pieteikumu Vispārējās tiesas kancelejā.
- 22 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 4. un 31. janvārī, pirmkārt, *Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari* un *Industria Chimica Valenzana* (turpmāk tekstā – “sabiedrības, kas iestājušās lietā”) un, otrkārt, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā Padomes prasījumu atbalstam.
- 23 Ar 2013. gada 12. marta rīkojumu pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva Komisijai iestāties lietā, precizējot, ka, tā kā tās pieteikums par iestāšanos lietā ir iesniegts pēc Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 116. panta 6. punktā norādītā termiņa beigām, tai ir ļauts sniegt savus apsvērumus mutvārdu procesa laikā, pamatojoties uz ziņojumu tiesas sēdē, kas tai tiks nosūtīts.
- 24 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs ir mainīts, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 27. panta 5. punktu, tiesnesis referents tagad darbojas astotajā palātā, kurai līdz ar to ir iedalīta šī lieta.
- 25 Ar 2015. gada 18. maija rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva iestāties lietā sabiedrībām, kas iestājas lietā.
- 26 Sabiedrības, kas iestājušās lietā, iesniedza savu iestāšanās rakstu 2015. gada 4. augustā. Puses savus apsvērumus par šo iestāšanās rakstu iesniedza noteiktajā termiņā.

- 27 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
  - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 28 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 29 Sabiedrību, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tām radušos tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 30 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus, – pirmais attiecas uz Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, otrais attiecas uz Pamatregulas 11. panta 3. punkta pārkāpumu, trešais attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ceturtais attiecas uz Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrās daļas pārkāpumu un piektais attiecas uz Pamatregulas 20. panta 2. punkta un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 31 Prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmais ievilkums, jo tajā ir secināts, ka uz prasītāju neattiecas tirgus ekonomikas apstākļi. Prasītāja apgalvo, ka tā ir sniegusi pietiekamus pierādījumus par to, ka tās komerciālie lēmumi tiek pieņemti atkarībā no tirgus signāliem, kuri atspoguļo piedāvājumu un pieprasījumu, un bez būtiskas valsts iejaukšanās un ka lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības. Konkrēti, tā esot pierādījusi, ka lēmumi iepirkt izejvielas tiek pieņemti bez jebkādas valsts iejaukšanās attiecībā uz daudzumu vai cenām. Tā piebilst, ka atbilstoši apstrīdētajai regulai tā ievēro nosacījumus, kas paredzēti Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā.
- 32 No apstrīdētās regulas preambulas 18. apsvēruma izrietot, ka Padome savu atteikumu ir balstījusi uz faktu, ka noteiktu izejvielu, it īpaši benzola un maleīnanhidrīda, cenas esot izkropļotas.
- 33 Vispirms prasītāja precizē, ka tā nevis iepērk maleīnanhidrīdu, bet gan ražo to pati, izmantojot no koksa iegūtu benzolu. Līdz ar to šīs izejvielas cenā konstatētajiem izkropļojumiem neesot nekādas nozīmes.
- 34 Runājot par benzola cenu, tā norāda, ka Padome savu secinājumu ir balstījusi uz trim argumentiem, proti, uz atšķirību 19–51 % apmērā starp cenām Ķīnas iekšējā tirgū un cenām citās tirgus ekonomikas valstīs, kura neesot tikusi izskaidrota, uz benzola izvedumitas nodevu 40 % apmērā un uz to, ka netiek atmaksāts benzola eksportam piemērotais PVN 17 % apmērā.

- 35 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Padome nav ņēmusi vērā, ka cenas atšķirība robežās no 19–51 % esot skaidrojama ar faktu, ka akmeņogļu izmaksas – kas ir Ķīnā no koksa iegūtā benzola ražošanai izmantotā izejviela – ir zemākas nekā naftas izmaksas – kas ir Eiropā un Amerikas Savienotajās Valstīs izmantotā izejviela –, kā tā ir apgalvojusi administratīvajā procesā. Apstrīdētajā regulā esot kļūdaini izdarīts pieņēmums, ka prasītājas iepirkta benzola izejviela ir nafta, kā tas izrietot it īpaši no Komisijas 2011. gada 3. oktobrī pieprasītajiem skaidrojumiem.
- 36 Papildus tam replikā prasītāja apgalvo, ka Padomes arguments, saskaņā ar kuru arbitrāžas procesam esot bijis jānovērš cenu atšķirības, pirmo reizi ir izvirzīts iebildumu rakstā un nav atrodams nedz apstrīdētajā regulā, nedz izmeklēšanas dokumentos.
- 37 Otrkārt, prasītāja norāda, ka apstrīdētajā regulā kļūdaini ir norādīts, ka pastāv benzola importam piemērojama izvedmuitas nodeva 40 % apmērā, kaut arī šī nodeva attiecas uz eksportu. Katrā ziņā prasītāja esot pierādījusi, ka it kā pastāvošā importa nodeva nebija spēkā pārskatīšanas izmeklēšanas laikā, jo paralēli pastāvēja pagaidu likme 0 % apmērā, kā tas ir atzīts pašā apstrīdētajā regulā.
- 38 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka benzola eksportam piemērojamā PVN 17 % apmērā neatmaksāšana nav uzskatāma par nozīmīgu valsts iejaukšanos Pamatregulas izpratnē. Atbilstoši judikatūrai Pamatregulā esot prasīts, lai valsts iejaukšanās būtu nozīmīga, faktiskā un tieša. Tas līdz ar to atļaujot valsts iejaukšanos noteiktā apmērā. Tā piebilst, ka šajā gadījumā šie nosacījumi nav izpildīti, jo tā var brīvi iepirkt importētu benzolu no dažādiem piegādātājiem par cenām, kuras ir noteiktas bez jebkādas valsts iejaukšanās. Katrā ziņā benzola eksportam piemērotā PVN neatmaksāšana varētu attaisnot normālās vērtības pielāgošanu, kā tas ir ticis darīts sākotnējā izmeklēšanā un citās antidempinga procedūrās, tā vietā, lai atteiktu TES.
- 39 Replikā prasītāja norāda, ka ar TES pieprasījumu saistītajā 2012. gada 1. februāra paziņojumā Komisija ir norādījusi, ka prasītāja neatbilst attiecīgajam kritērijam, jo pastāv “nozīmīga valsts iejaukšanās” benzola tirgū. Līdz ar to Komisija un Padome (turpmāk tekstā kopā – “iestādes”) esot balstījušās uz Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pirmajā teikuma daļā paredzēto kritēriju, nevis uz minētās normas otrajā teikuma daļā paredzēto kritēriju. Tādējādi judikatūra, ko Padome ir citējusi saistībā ar šo jautājumu, neesot attiecināma.
- 40 Padome apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 41 Vispirms ir jānorāda, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka saistībā ar preču importu no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, atkāpjoties no noteikumiem, kas izklāstīti šī paša panta 1.–6. punktā, normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešajā valstī ar tirgus ekonomiku. Šīs tiesību normas mērķis ir nepieļaut valstis, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, ciktāl šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. punkts).
- 42 Tomēr saskaņā ar minētā panta 7. punkta b) apakšpunktu, veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu, it īpaši no visām valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, bet kuras ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībvalstis, tai skaitā Ķīnas Tautas Republika, normālo vērtību nosaka atbilstīgi Pamatregulas 2. panta 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, saskaņā ar tā paša 7. punkta c) apakšpunkta paredzētajiem kritērijiem un procedūrām ir pierādīts, ka šie ražotāji attiecībā uz konkrētu līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

- 43 Turklāt Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā norādītā preces normālās vērtības noteikšanas metode ir izņēmums no šim nolūkam minētās regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā noteiktās speciālās metodes, kas principā ir piemērojama importam no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas. Atbilstoši iedibinātajai judikatūrai jebkāda atkāpe vai izņēmums no vispārīgā noteikuma ir jāinterpretē strikti (spriedumi, 2004. gada 28. oktobris, *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, T-35/01, EU:T:2004:317, 50. punkts, un 2012. gada 10. oktobris, *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener* un *Shanghai Prime Machinery*/Padome, T-170/09, nav publicēts, EU:T:2012:531, 76. punkts).
- 44 Pamatojoties uz šā paša panta 7. punkta c) apakšpunktu, katram ražotājam, kas vēlas, lai tam tiktu piemērotas šīs normas, ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, kuri ir norādīti pēdējā minētajā tiesību normā, par to, ka tas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.
- 45 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam eksportētājam, kas vēlas iegūt TES (spriedums, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision* /Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 83. punkts). Padomei un Komisijai ir jāizvērtē, vai attiecīgā ražotāja eksportētāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētie kritēriji TES piešķiršanai.
- 46 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība tām pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Runājot par šāda vērtējuma pārbaudi tiesā, tā ir jāattiecinā tikai uz procesuālo noteikumu ievērošanas, apstrīdētās izvēles veikšanai izmantoto faktu faktiskās pareizības un acīmredzamas kļūdas šo faktu vērtējumā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamības pārbaudi (spriedumi, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts, un 2014. gada 11. septembris, *Gem-Year Industrial* un *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)*/Padome, C-602/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:2203, 48. punkts).
- 47 Nav strīda par to, ka prasītājam TES piešķiršana tika atteikta tikai tāpēc, ka tā nebija pierādījusi, ka tā atbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētajam kritērijam, jo pārējie kritēriji tika uzskatīti par izpildītiem.
- 48 Saskaņā ar minētā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu ražotājam ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, lai pierādītu, ka tā lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijas, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā un galveno izejvielu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības.
- 49 Šajā tiesību normā tādējādi ir noteikts, pirmkārt, divkārsš nosacījums attiecībā uz noteiktiem ražotāju uzņēmējdarbības lēmumiem un, otrkārt, nosacījums par galveno izejvielu izmaksām (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 73. punkts). Pirmais no šiem nosacījumiem ir domāts, lai pārlicinātos, vai attiecīgo ražotāju eksportētāju būtisko lēmumu pamatā ir tīri komerciāla rakstura apsvērumi, kas raksturo uzņēmumu, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, vai arī tos ir izkropļojuši citi apsvērumi, kas raksturo valsts regulētu ekonomiku (spriedums, 2009. gada 17. jūnijs, *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* /Padome, T-498/04, EU:T:2009:205, 88. punkts). Runājot par nosacījumu attiecībā uz faktu, ka lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības, judikatūrā ir noteikts, ka tas ir jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz tirgu, kurā cenu noteikšanu nekropļo valsts iejaukšanās (šajā ziņā skat. spriedumus, 2014. gada 11. septembris, *Gem-Year Industrial* un *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)*/Padome, C-602/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:2203, 52. punkts; 2012. gada 10. oktobris, *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener* un *Shanghai Prime Machinery*/Padome, T-170/09, nav publicēts, EU:T:2012:531, 74. un 77. punkts, un 2012. gada 10. oktobris, *Gem-Year* un *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)*/Padome, T-172/09, nav publicēts, EU:T:2012:532, 119. un 120. punkts).

- 50 Šajā lietā – kā to apgalvo prasītāja un pret ko neiebilst Padome – konstatējums saistībā ar maleīnanhidrīda cenu attiecas tikai uz otru ražotāju eksportētāju, uz kuru attiecas starpposma pārbaudes procedūra, nevis uz prasītāju. Tādējādi ir jānorāda, ka atteikums prasītājai piešķirt TES nebija pamatots ar šo apsvērumu.
- 51 No apstrīdētās regulas preambulas 18. apsvēruma izriet, ka prasītājai TES tika atteikts, pamatojoties uz pierādījumiem, kas liecināja, ka pamatizejvielas, proti, benzola, cena bija izkropļota. Šajā ziņā, pirmkārt, apstrīdētajā regulā ir norādīts, ka, veicot salīdzinājumu starp Ķīnas Tautas Republikas iekšējā tirgus cenām, kā avotu izmantojot vienu no ražotājiem, kas sadarbojās, iepirkuma cenas, un cenām citās tirgus ekonomikas valstīs, tika atklāta 19–51 % liela cenu atšķirība izmeklēšanas periodā. Otrkārt, apstrīdētajā regulā ir norādīts, ka Ķīnas Tautas Republika benzolam piemēroja ievadmuitas nodokli 40 % apmērā, taču tas nebija spēkā pārskatīšanas izmeklēšanas periodā. Tomēr ir jānorāda, ka atsauce uz ievadmuitas nodokli ir uzskatāma par pārrakstīšanās kļūdu – kā to atzīst lietas dalībnieki –, kura pirmo reizi ir ieviesusies administratīvajā lietā iekļautajos dokumentos, precīzāk sakot, galīgajā informatīvajā dokumentā, un kuru prasītāja ir arī atkārtojusi savos 2012. gada 25. aprīļa komentāros par šo dokumentu. Treškārt, apstrīdētajā regulā ir konstatēts, ka Ķīnas Tautas Republika neatmaksā benzola eksportam piemēroto PVN 17 % apmērā.
- 52 Šajā ziņā ir jānorāda – kā to Padome pati apgalvo apstrīdētajā regulā –, ka tā savu atteikumu ir pamatojusi ar nosacījumu par lielāko ieguldījumu izmaksām, kurš ir paredzēts Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrajā teikuma daļā, nevis ar nosacījumu par uzņēmumu lēmumiem, kas ir paredzēts minētās normas pirmajā teikuma daļā. Šāds secinājums ir izdarāms, aplūkojot apstrīdēto regulu tās kontekstā, ņemot vērā TES atteikšanai identificētos apstākļus, Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma struktūru un visus dokumentus, kas iekļauti administratīvajā lietā. Lai arī paziņojumā saistībā ar TES pieprasījumu ir atsauce uz nozīmīgu valsts iejaukšanos, tajā ir piebilsts, ka benzola cenas būtībā neatspoguļo tirgus vērtības. Papildus tam Komisijas galīgajā informatīvajā dokumentā ir konstatēta izkropļojumu pastāvēšana attiecībā uz izejvielu, tostarp benzola, iepirkuma cenām.
- 53 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka apstrīdētajā regulā ir secināts, ka valsts nozīmīgi ir iejaukusies prasītājas lēmumos attiecībā uz tās izmantotajiem ieguldījumiem Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē, savukārt prasītājas izmantoto lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā neatspoguļo tirgus vērtības, jo tās ir izkropļotas minētā panta teikuma otrās daļas izpratnē.
- 54 Līdz ar to prasītājas argumenti, kā arī judikatūra, kas ir minēta, lai pamatotu šos argumentus, kuri ir vērsti uz to, lai parādītu, ka tās komerciālie lēmumi attiecībā uz izejvielu iepirkšanu ir pieņemti bez nozīmīgas, faktiskas un tiešas valsts iejaukšanās, ir jānorāda ka neiedarbīgi.
- 55 Runājot par apstrīdētās regulas preambulas 18. apsvērumā norādītajiem elementiem saistībā ar novērtējumu par ieguldījumu izmaksu nosacījumu, proti, to, kas tika faktiski piemērots, pirmkārt, ir jāuzskata, ka, nepastāvot attaisnojumam, pamatizejvielas, proti, benzola, cenas atšķirība 19–51 % apmērā var tikt uzskatīta par būtisku netiešu pierādījumu, ka minētais nosacījums nav izpildīts.
- 56 Prasītāja šo cenu atšķirību skaidro ar faktu, ka no koksa iegūtais benzols ir lētāks nekā no naftas iegūtais benzols. Tā piebilst, ka apstrīdētajā regulā šis attaisnojums ir vienkārši ignorēts.
- 57 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2012. gada 1. februāra paziņojumā saistībā ar TES pieprasījumu ir skaidri norādīts, ka iestādes ir ņēmušas vērā šo argumentu. Šajā kontekstā apstrīdētās regulas preambulas 20. apsvērumā ir apgalvots, ka prasītāja nav spējusi izskaidrot benzola zemo cenu Ķīnas Tautas Republikas tirgū salīdzinājumā ar tā cenu citos tirgus ekonomikas valstu tirgos. Aplūkota šajā kontekstā, apstrīdētā regula ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir secināts, ka prasītājas norādītais faktiskais apstākļis nav pietiekams, lai izskaidrotu attiecīgo cenu atšķirību.

- 58 Turklāt šīs prasības ietvaros Padome, kuru atbalsta sabiedrības, kas iestājušās lietā, piebilst, ka benzols ir homogēns pamatprodukts, ka no naftas iegūta benzola un no koksa iegūta benzola kvalitāte nav atšķirīga, kas būtu attaisnojis cenu atšķirību, un ka neizkropļotā tirgū arbitrāžas rezultāts būtu tāds, ka cenas Ķīnas Tautas Republikā un citās tirgus ekonomikas valstīs būtu izlīdzinājušās. Pretēji prasītājas apgalvotajam nav nekāda iemesla argumentu par cenu arbitrāžas procesu noraidīt kā novēlotu, jo tas ir netieši iekļauts apstrīdētajā regulā izmantotajā argumentācijā, kura balstās uz cenu atšķirībām starp dažādiem pasaules reģioniem, ko prasītāja nav pamatojusi.
- 59 Ir jāatgādina – kā tas ir norādīts šā sprieduma 44. un 45. punktā –, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam eksportētājam, kurš vēlas iegūt TES. Līdz ar to prasītājai ir pārlicinoši jāpierāda, ka no naftas iegūta benzola un no koksa iegūta benzola iezīmes un īpašības ir atšķirīgas un tāpēc attaisno šo cenu atšķirību vai ka pastāv citi iemesli, kas attaisno cenu atšķirību starp šiem reģioniem. Taču ir jākonstatē, ka prasītāja ir tikai atsaukusies uz atšķirīgo pamatizejvielu, kas tiek izmantota, lai ražotu benzolu, proti, pamatproduktu, kura īpašības nemainās atkarībā no tā, kāda viela tiek izmantota tā ražošanai, un nav sniegusi pamatojumu un pierādījumus, kas ir vajadzīgi, lai pierādītu, ka tai varētu tikt piešķirts TES.
- 60 Līdz ar to ir jānoraida prasītājas argumenti attiecībā uz benzola cenas atšķirībām, kuras ir norādītas apstrīdētajā regulā.
- 61 Otrkārt, runājot par izvedmuitas nodokli, pietiek vien norādīt, ka apstrīdētajā regulā ir konstatēts, ka nodoklis 40 % apmērā ir uz laiku apturēts. Līdz ar to – neatkarīgi no jautājuma par to, vai uz noteiktu laiku apturēts nodoklis ir aspekts, kam pašam par sevi var būt atturoša ietekme uz eksportu, kā to apgalvo sabiedrības, kuras iestājušās lietā, – ir jāatgādina, ka apstrīdētā regula nav pamatota ar šo aspektu tieši nodokļa apturēšanas dēļ.
- 62 Treškārt, apstrīdētajā regulā, nepieļaujot kļūdu, varēja tikt uzskatīts, ka benzola eksportam piemērotā PVN 17 % apmērā neatmaksāšana ir aspekts, kas var ietekmēt benzola cenu izkropļojumus Ķīnas Tautas Republikā. Proti, ir acīmredzams, ka šī valsts iejaukšanās padara Ķīnas Tautas Republikas benzola eksportu mazāk pievilcīgu un līdz ar to palīdz mākslīgi samazināt benzola iepirkuma cenu Ķīnas tirgū.
- 63 Līdz ar to šā sprieduma 52.–54. punktā norādīto iemeslu dēļ prasītājas argumenti attiecībā uz apgalvoto prasību par nozīmīgu, faktisku un tiešu valsts iejaukšanos ir jānoraida kā neiedarbīgi. Papildus tam – un pretēji prasītājas apgalvotajam – ir jākonstatē, ka eksportam piemērotā PVN 17 % apmērā neatmaksāšana nevar tikt uzskatīta par nenozīmīgu valsts iejaukšanos attiecībā uz benzola cenu Ķīnas Tautas Republikā.
- 64 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu – Pamatregulas 11. panta 3. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 65 Ar savu otro pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir pārkāpts Pamatregulas 11. panta 3. punkts, jo apstākļi laikposmā no sākotnējās izmeklēšanas, kuras noslēgumā TES ir piešķirts, līdz starpposma pārskatīšanai, kuras noslēgumā šis statuss ir atteikts, nav ievērojami un ilglaicīgi mainījušies.

66 Atsaucoties uz apstrīdētās regulas preambulas 34. apsvērumu, prasītāja uzskata, ka argumenti attiecībā uz benzola cenas izkropļojumiem ir kļūdaini, jo Padome nepareizi nav ņēmusi vērā, ka prasītājas iepirktais benzols tiek ražots, izmantojot koksu, nevis naftu. Papildus tam tā norāda, ka katrā ziņā laikposmā no 2007. gada līdz 2011. gadam – un tādējādi arī pārskatīšanas izmeklēšanas laikā – benzola izvedmuitas nodoklis 40 % apmērā ir aizstāts ar izvedmuitas nodokli 0 % apmērā.

67 Padome, kuru atbalsta sabiedrības, kas ir iestājušās lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

68 Atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam, ja tas tiek uzskatīts par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma, ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Savienības ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc starpposma pārskatīšanas, var tikt pārskatīta arī nepieciešamība turpināt pasākumu piemērošanu.

69 Starpposma pārskatīšana tiek uzsākta, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama un/vai nav domājams, ka zaudējumi turpināsies vai atkārtosies, ja pasākums tiktu atcelts vai mainīts, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

70 Veicot izmeklēšanas pasākumus starpposma pārskatīšanas ietvaros, Komisija tostarp var pārbaudīt, vai ar dempingu un zaudējumiem saistītie apstākļi ir ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš zaudējumus, kas ir konstatēti iepriekš saskaņā ar Pamatregulas 3. pantu. Šajā ziņā, pieņemot galīgo lēmumu, ir jāņem vērā visi būtiskie un pienācīgi dokumentēti pierādījumi.

71 Šajā lietā apstrīdētās regulas C iedaļas 7. punkta, kurš attiecas uz dempingu, nosaukums ir “Jauno apstākļu ilglaicīgums”. Precīzāk sakot, apstrīdētās regulas preambulas 34. apsvērumā ir norādīts, ka, ņemot vērā TES atteikuma iemeslus, var tikt uzskatīts, ka šīs pārskatīšanas secinājumi drīzumā nemainīsies. Tajā ir piebilsts, ka atbilstoši pierādījumiem Ķīnas Tautas Republikas benzola cenas bija izkropļotas jau pirms starpposma pārskatīšanas perioda un nekas nenorāda, ka šīs valsts valdība grasītos novērst šādus izkropļojumus.

72 Iesākumā ir jānorāda, ka prasītāja, šķiet, apgalvo, ka pirmā pamata ietvaros minētās kļūdas tiesību piemērošanā rezultātā ir uzskatāmas par Pamatregulas 11. panta 3. punkta pārkāpumu, jo apstākļi nav ievērojami un ilglaicīgi mainījušies, un tāpēc tai esot bijis jāpiešķir TES. To izprotot šādi, otrā pamata liktenis būtu identisks pirmā pamata liktenim.

73 Tomēr otrajā pamatā ir izvirzīts atšķirīgs jautājums, proti, vai starpposma pārskatīšanas ietvaros iestādēm ir jākonstatē objektīvas faktisko apstākļu izmaiņas vai arī tās var veikt atšķirīgu vērtējumu, kas balstās uz iepriekš pastāvošajiem apstākļiem, ņemot vērā jaunus argumentus un pierādījumus, ko snieguši lietas dalībnieki.

74 Kaut arī apstrīdētās regulas C iedaļas 7. punktā ir atsauce uz izmaiņām apstākļos, no tās preambulas 34. apsvēruma, kā arī Padomes šajā tiesvedībā iesniegtajiem procesuālajiem rakstiem izriet, ka būtībā ir mainījies iestāžu vērtējums, nevis objektīvie apstākļi, kuri bija šā vērtējuma pamatā. Proti, minētajā preambulas apsvērumā ir atzīts, ka benzola cenu izkropļojumi pastāvēja pirms pārskatīšanas izmeklēšanas perioda. Papildus tam nekas apstrīdētajā regulā nevedina domāt, ka benzolam piemērojamā PVN neatmaksāšanas politika ir ieviesta pēc sākotnējās izmeklēšanas perioda. Turklāt neatkarīgi no tā, vai benzola izvedmuitas nodeva 40 % apmērā ir attiecināma šajā nolūkā, ko Padome apstrīd, prasītāja norāda, ka šī nodeva ir apturēta kopš 2007. gada, un šajā jautājumā tai nav iebilsts.

- 75 Līdz ar to Padome, šķiet, ir mainījusi savu vērtējumu, kaut arī nav droši zināms, ka pamatā esošie apstākļi ir mainījušies. Apstrīdētajā regulā ir uzskatīts, ka apstākļi, kuri attiecas uz benzola cenas kropļojumu, ir ilglaičīgi, un tas attaisnojot spēkā esošo pasākumu grozīšanu. Vispārējai tiesai ir jālemj, vai – ņemot to vērā – apstrīdētajā regulā ir pārkāpts Pamatregulas 11. panta 3. punkts.
- 76 Šā vērtējuma veikšanas nolūkā ir jānorāda, ka Pamatregulas un pirms tās pieņemto regulu ar līdzīgu mērķi noteikumi ir būtiski grozīti, it īpaši attiecībā uz pārskatīšanas procedūru. Piemēram, atbilstoši Padomes 1979. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3017/79 par aizsardzību pret importu par “dempinga” cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis [neoficiāls tulkojums] (OV 1979, L 339, 1. lpp.), 14. panta 1. punktam regulas, ar kurām ir uzlikti antidempinga maksājumi, “ja nepieciešams, tiek pārskatītas”. Saskaņā ar šīs normas 3. punktu, ja pārskatīšana liecina, ka tas ir nepieciešams, pasākumi tiek grozīti vai atcelti ar atpakaļejošu spēku vai bez tā. Tomēr minētajā tiesību normā nav precizēts, kādos apstākļos šāda grozīšana ir nepieciešama.
- 77 Vēlāk Padomes 1984. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2176/84 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis [neoficiāls tulkojums] (OV 1984, L 201, 1. lpp.), 14. panta 1. punktā bija norādīts, ka pārskatīšana tiek veikta pēc dalībvalsts lūguma vai Komisijas iniciatīvas. Pārskatīšana tiek veikta arī tad, ja to lūdz ieinteresētā persona, ar nosacījumu, ka tā “sniedz tādus pierādījumus par apstākļu maiņu, kas ir pietiekams pamats šādai pārskatīšanai,” un ka pēc izmeklēšanas pabeigšanas ir pagājis vismaz viens gads. Šā panta 3. punktā bija tikai norādīts, ka pasākumi tiek grozīti, ja pārskatīšana liecina, ka tas ir nepieciešams, sīkāk neprecizējot.
- 78 Regulas Nr. 2176/84 14. panta piemērošanas nolūkos judikatūrā ir norādīts, ka pārskatīšanas procedūra ir piemērojama gadījumā, ja ir notikušas pārmaiņas datos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1987. gada 24. februāris, *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisija*, 312/84, EU:C:1987:94, 11. punkts) vai apstākļu izmaiņas, ja pārskatīšana notiek pēc ieinteresētās puses pieprasījuma (šajā ziņā skat. spriedumu, 1990. gada 11. jūlijs, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, 16. un 17. punkts). Balstoties uz šo pašu tiesību normu, ir nospriests, ka pārskatīšanas procedūru var pamatot tikai apstākļu maiņa, ja pārskatīšana notiek pēc ieinteresētās puses pieprasījuma (spriedums, 1993. gada 1. aprīlis, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, 15. punkts), kā tas izriet no attiecīgās normas formulējuma.
- 79 Ar Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), 11. panta 3. punktu ir iekļauta tiesību norma, kuras formulējums ir identisks pašreizējam Pamatregulas 11. panta 3. punktam.
- 80 Tieši atsaucoties uz šā sprieduma 78. punktā minēto judikatūru – kaut arī attiecīgā lieta skāra Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punkta, kura formulējums ir atšķirīgs no Regulas Nr. 2176/84 14. panta formulējuma, interpretāciju –, ir nospriests, ka pārskatīšanas procedūras mērķis ir pielāgot uzliktos maksājumus to apstākļu pārmaiņām, kuri bijuši to pamatā, un tādējādi tajā ir ietverts pieņēmums, ka šie apstākļi ir mainījušies (spriedums, 2000. gada 29. jūnijs, *Medici Grimm/Padome*, T-7/99, EU:T:2000:175, 82. punkts). Tas ir skaidrojams ar attiecīgās lietas faktiskā konteksta īpatnībām. Proti, minētajā lietā tikai sešas nedēļas pēc tam, kad bija publicēta sākotnējā regula, ar kuru tika noteikti antidempinga maksājumi, Komisija publicēja paziņojumu, kurā ražotāji eksportētāji tika aicināti iesniegt elementus, kas izņēmuma kārtā attaisnotu agrīnas starpposma pārskatīšanas uzsākšanu. Turpinājumā tā nosūtīja aptaujas anketas, kuras attiecās uz to pašu laikposmu, uz kuru attiecās sākotnējā izmeklēšana. Šajos apstākļos Vispārējā tiesa centās noskaidrot, vai ir notikušas apstākļu izmaiņas, kas varētu pamatot iestāžu veiktu pārskatīšanu, un secināja, ka šīs procedūras mērķis bija tikai nodrošināt individuālu attieksmi pret uzņēmumiem, kas nebija piedalījušies sākotnējā procedūrā (spriedums, 2000. gada 29. jūnijs, *Medici Grimm/Padome*, T-7/99, EU:T:2000:175, 83. punkts). Līdz ar to minētajā lietā nenotika spēkā esošo pasākumu pārskatīšana, bet gan tika atsākta sākotnējā procedūra (spriedums, 2000. gada 29. jūnijs, *Medici Grimm/Padome*, T-7/99, EU:T:2000:175, 85. punkts).

- 81 Ir jānorāda, ka vēlākajā judikatūrā attiecībā uz Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punktu un Pamatregulas 11. panta 3. punktu runa ir par to, vai pastāv ievērojamas apstākļu izmaiņas, un ir piebilsts, ka šādām izmaiņām ir jābūt ilglaicīgām (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 17. novembris, *MTZ Polyfilms /Padome*, T-143/06, EU:T:2009:441, 41. punkts; 2010. gada 17. decembris, *EWRIA u.c./Komisija*, T-369/08, EU:T:2010:549, 81. un 94. punkts, un 2015. gada 28. aprīlis, *CHEMK un KF/Padome*, T-169/12, EU:T:2015:231, 48. punkts, apelācijas tiesvedībā atstāts negrozīts ar rīkojumu, 2016. gada 9. jūnijs, *CHEMK un KF/Padome*, C-345/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:433, 29.–32. punkts).
- 82 Papildus tam atbilstoši judikatūrai pārskatīšanas procedūrā iestādēm ir jāveic ne tikai retrospektīva situācijas novērtējuma analīze, sākot no sākotnējā galīgā maksājuma noteikšanas, novērtējot, vai maksājums, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus, ir jāturpina vai jāmaina, bet arī situācijas iespējamās attīstības prognozes analīze, sākot no pārskatīšanas pasākuma noteikšanas, novērtējot minētā pasākuma izbeigšanas vai maiņas iespējamo ietekmi (spriedums, 2014. gada 18. septembris, *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 55. punkts, un rīkojums, 2016. gada 9. jūnijs, *CHEMK un KF /Padome*, C-345/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:433, 31. punkts).
- 83 Ņemot vērā iepriekš minēto, iestādes retrospektīvas un prognozes analīzes ietvaros, kura tām ir jāveic pārskatīšanas nolūkos, var mainīt apstākļu novērtējumu. It īpaši ir jānorāda, ka Pamatregulas 11. panta 3. punktā ir norādīts, ka iestādes “cita starpā” var apsvērt, vai ar dempingu un zaudējumiem saistītie apstākļi ir ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš zaudējumus, kas ir konstatēti iepriekš. No tā izriet, ka minētajā normā ir tieši atzīts, ka iestādes var nonākt pie secinājuma, ka sākotnēji noteiktie pasākumi nav pietiekami, lai atsvērtu dempingu, kas bijis zaudējumu pamatā, pretēji tam, ko tās sākotnēji ir uzskatījušas, un tādējādi šie pasākumi ir jāgroza. Papildus tam vārdi “cita starpā” norāda, ka Pamatregulas 11. panta 3. punktā nav sniegts to jautājumu izsmelošs saraksts, kuri – papildus jūtāmām izmaiņām apstākļos un iecerēto rezultātu sasniegšanai – var tikt izvērtēti šādā starpposma pārskatīšanā. Turklāt Pamatregulas 11. panta 3. punktā ir piebilsts, ka “šajā sakarā, pieņemot galīgo lēmumu, ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus”. Līdz ar to iestādes var ņemt vērā jebkādas vēlāk iesniegtus pierādījumus, pat ja tie attiecas uz objektīviem apstākļiem, kas nav mainījušies kopš sākotnējās izmeklēšanas.
- 84 Proti, būtu neloģiski, ja iestādēm būtu jāpiemēro Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts tādā veidā, kas, ņemot vērā starpposma pārskatīšanā sniegtos pierādījumus, ir izrādījies kļūdainis, tikai tā iemesla dēļ, ka šāda piemērošana ir veikta sākotnējā izmeklēšanā. Šāds secinājums būtu vēl jo neloģiskāks tāpēc, ka atbilstoši Pamatregulas 11. panta 6. punktam tikai starpposma pārskatīšana ļauj grozīt pasākumus, savukārt tādu pasākumu pārskatīšana, kuru piemērošanas termiņš beidzas, ļauj pasākumus tikai atcelt vai atstāt spēkā.
- 85 Šajā lietā apstrīdētajā regulā veiktais vērtējums balstās tikai uz ilglaicīgiem, nevis pagaidu rakstura faktiskajiem apstākļiem, it īpaši uz benzola cenas izkropļojumiem un benzola eksportam piemērojamā PVN 17 % apmērā neatmaksāšanu. Kā pamatoti apgalvo Padome, varētu leģitīmi tikt uzskatīts, ka benzola cenas izkropļojums Ķīnas Tautas Republikā bija ilglaicīgs, jo nepastāvēja nekādas norādes, ka tas būtu izbeigts. Turklāt ir jānorāda prasītājas arguments par dažādajām izejvielām, kas tiek izmantotas, lai ražotu benzolu Ķīnas Tautas Republikā, proti, koksa izmantošanu naftas vietā, jo tā – kā ir norādīts šā sprieduma 58. un 59. punktā – nav pierādījusi, ka no naftas iegūtam benzolam un no koksa iegūtam benzolam ir atšķirīgas īpašības, kas attaisno šādu cenas atšķirību. Runājot par benzolam piemērojamo izvedmuitas nodevu 40 % apmērā, pietiek vien norādīt, ka apstrīdētajā regulā ir tikai minēts, ka tā attiecīgajā laikposmā ir aizstāta ar nodevu 0 % apmērā. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāizdara secinājums, ka apstrīdētā regula nav pretrunā Pamatregulas 11. panta 3. punktam.
- 86 Tādējādi otrais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par trešo pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 87 Sava trešā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, kas izriet no LESD 296. panta, kā arī Pamatregulas 6. panta 7. punkta, 11. panta 3. punkta, 14. panta 2. punkta un 18. panta 4. punkta. Būtībā tā apgalvo, ka apstrīdētajā regulā neesot ņemti vērā noteikti tās argumenti vai ka vismaz nav norādīti to noraidīšanas iemesli.
- 88 Padome, kuru atbalsta sabiedrības, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 89 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai LESD 296. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši tiesību akta saturu, norādītā pamatojuma raksturu un tiesību akta adresātu vai citu ar šo tiesību aktu tieši un individuāli skarto personu interesi saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst minētā LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2003. gada 30. septembris, *Eurocoton u.c./Padome*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 90 Papildus tam ir nopriests, ka Padomei regulā, ar kuru tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums, nav pienākuma īpaši pamatot to dažādo argumentu neņemšanu vērā, kurus lietas dalībnieki ir izvirzījuši administratīvajā procesā. Pietiek ar to, ka šajā regulā ir skaidri pamatoti galvenie elementi, kas attiecīgajā gadījumā ir ņemti vērā tās vērtējumā par jautājumu, vai lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtību, jo šis pamatojums var atklāt iemeslus, kuru dēļ Padome ir noraidījusi attiecīgos argumentus, kurus šajā aspektā ir izvirzījuši lietas dalībnieki administratīvajā procesā (šajā ziņā skat. spriedumu, 1999. gada 15. decembris, *Petrotub un Republica/Padome*, T-33/98 un T-34/98, EU:T:1999:330, 151. punkts).
- 91 Tomēr akta pamatojumam ir jābūt atrodamam pašā aktā un, izņemot ārkārtas apstākļus, tas nevar izrietēt no vēlāk sniegtiem rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumiem, kad uz to jau attiecas prasība Savienības tiesā (spriedums, 2015. gada 20. maijs, *Yuanping Changyuan Chemicals/Padome*, T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 174. punkts).
- 92 Šajā gadījumā no apstrīdētās regulas preambulas 18. apsvēruma izriet, ka prasītājas TES pieprasījums tika noraidīts, jo tās iepirktā benzola cena bija izkropļota un būtībā neatspoguļoja tirgus vērtības. Saistībā ar šo vērtējumu apstrīdētajā regulā, kā izriet no šā sprieduma 51. punkta, ir norādīti trīs elementi, proti, būtiska starpība starp benzola cenām Ķīnas Tautas Republikā un citās tirgus ekonomikas valstīs, benzola eksportam piemērojamas izvedmuitas nodevas pastāvēšana, kaut arī tās piemērošana ir apturēta, un benzola eksportam piemērojamā PVN neatmaksāšana. Apstrīdētās regulas preambulas 20. apsvērumā ir piebilsts, ka, lai gan prasītāja ir apstrīdējusi Komisijas konstatējumus, tā nav varējusi izskaidrot benzola zemo cenu Ķīnas Tautas Republikā.
- 93 No tā izriet, ka apstrīdētajā regulā ir ievērota prasība norādīt pamatojumu, kā tā ir interpretēta šā sprieduma 89.–91. punktā minētajā judikatūrā. Proti, apstrīdētajā regulā ir izklāstīti būtiskie apsvērumi, uz kuriem balstīti tajā izdarītie secinājumi, kaut arī tajā nav norādīts īpašs pamatojums attiecībā uz visiem argumentiem, kurus prasītāja ir izvirzījusi administratīvajā procesā, it īpaši saistībā ar trim iepriekš minētajiem elementiem.

- 94 Pirmkārt, apstrīdētajā regulā Padome ir secinājusi, ka prasītāja – kaut arī tika sniegts skaidrojums, ka tās benzols ir ražots no koksa, nevis no naftas, – nav varējusi pamatoti izskaidrot starpību starp Ķīnas Tautas Republikā konstatētajām benzola cenām un citās tirgus ekonomikas valstīs, it īpaši Eiropā un Amerikas Savienotajās Valstīs, konstatētajām benzola cenām.
- 95 Ņemot vērā apstrīdētās regulas kontekstu un sistēmu, tas nozīmē, ka atbilstoši minētajai regulai prasītāja nav pierādījusi, ka no naftas iegūts benzols un no koksa iegūts benzols nav salīdzināmi produkti vai ka ir citi iemesli, kas izskaidro šo divu produktu cenas atšķirību Ķīnas Tautas Republikā un citās tirgus ekonomikas valstīs. Līdz ar to, kā to pamatoti norāda Padome, iebildums saistībā ar cenu arbitražu ir netieši ietverts apstrīdētās regulas pamatojumā.
- 96 Otrkārt, apstrīdētajā regulā ir tikai konstatēts, ka pastāv benzolam piemērojams izvedmuitas nodoklis, kura piemērošana ir apturēta pārskatīšanas izmeklēšanas periodā, kā to apgalvo prasītāja, taču no tā nav izdarīti konkrēti secinājumi. Līdz ar to apstrīdētā regula nevar tikt kritizēta saistībā ar pamatojuma neesamību vai it kā pastāvošu pretrunu šajā ziņā.
- 97 Treškārt, runājot par prasītājas argumentu, atbilstoši kuram benzolam piemērota PVN neatmaksāšana nav uzskatāma par būtisku valsts iejaukšanos, tas – kā izriet no šā sprieduma 52.–54. un 63. punkta – nav iedarbīgs, tādējādi Padomei nevar tikt pārņemts, ka tā apstrīdētajā regulā nav izklāstījusi sava atteikuma pamatojumu.
- 98 Līdz ar to ir jānoraida prasītājas iebildums, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Proti, kā izriet no pirmā pamata izvērtējuma, apstrīdētajā regulā sniegtais pamatojums ļauj Vispārējai tiesai pilnībā novērtēt tās pamatotību.
- 99 Tā kā trešā pamata ietvaros prasītāja atsaucas arī uz Pamatregulas 6. panta 7. punkta, 11. panta 3. punkta, 14. panta 2. punkta un 18. panta 4. punkta pārkāpumu, taču nesniedz pietiekami skaidru un precīzu argumentāciju šīs tēzes pamatojumam, ir jāizvērtē tās pieņemamība Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkta gaismā, kā tas ir interpretēts judikatūrā (spriedums, 2009. gada 28. janvāris, *Centro Studi Manieri*/Padome, T-125/06, EU:T:2009:19, 71. punkts).
- 100 Katrā ziņā, izdarot pieņēmumu, ka šie iebildumi ir uzskatāmi par pieņemamiem, attiecībā uz apgalvoto Pamatregulas 6. panta 7. punkta pārkāpumu ir jānorāda, ka šajā tiesību normā iestādēm ir uzlikts pienākums ņemt vērā tāda ražotāja eksportētāja kā prasītāja komentārus, ja tie ir pietiekami pamatoti. Tomēr šī norma nenozīmē, ka iestādēm ir jāsecina, ka šie komentāri ir pamatoti. Šajā gadījumā apstrīdētās regulas preambulas 20. apsvērumā ir ņemts vērā fakts, ka prasītāja ir apstrīdējusi Komisijas secinājumus. Papildus tam no paziņojuma saistībā ar TES pieprasījumu izriet, ka Komisija ir konkrēti ņēmusi vērā prasītājas argumentu, kurš attiecās uz faktu, ka tās izmantotais benzols tiek ražots no koksa, nevis no naftas. Tomēr apstrīdētajā regulā ir secināts, ka prasītāja nav spējusi izskaidrot benzola zemo cenu Ķīnas Tautas Republikas tirgū. Līdz ar to iebildums par Pamatregulas 6. panta 7. punkta pārkāpumu nevar tikt apmierināts.
- 101 Tas pats attiecas uz apgalvoto Pamatregulas 11. panta 3. punkta pārkāpumu. Ciktāl prasītājas iebildums varētu tikt interpretēts tādējādi, ka tas attiecas uz to, ka apstrīdētajā regulā nav ņemti vērā visi attiecīgie un starpposma pārskatīšanā atbilstoši dokumentētie pierādījumi, lai noraidītu šo iebildumu, pietiek pēc analogijas atsaukties uz šā sprieduma 100. punktā minētajiem apsvērumiem. Visbeidzot, visu attiecīgo pierādījumu ņemšana vērā obligāti nenozīmē, ka ir jāapmierina kāda lietas dalībnieka apgalvojumi, balstoties uz tā sniegtajiem pierādījumiem.
- 102 Runājot par apgalvoto Pamatregulas 14. panta 2. punkta pārkāpumu, ir jākonstatē, ka apstrīdētajā regulā, it īpaši tās preambulas 15.–35. apsvērumā, ir ietverta būtiskāko faktu un apsvērumu sintēze attiecībā uz dempinga konstatējumu. Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida.

- 103 Visbeidzot, runājot par apgalvoto Pamatregulas 18. panta 4. punkta pārkāpumu, ir jāatgādina, ka atbilstoši apstrīdētās regulas preambulas 20. apsvērumam, kā arī ar TES pieprasījumu saistītajam paziņojumam un galīgajam informatīvajam dokumentam iemesls, kāpēc prasītājas sniegtie pierādījumi un argumenti ir noraidīti, bija tāds, ka – neraugoties uz tiem – prasītāja nav varējusi izskaidrot zemo benzola cenu Ķīnas Tautas Republikas tirgū. Tādējādi ir jānoraida arī iebildums par Pamatregulas 18. panta 4. punkta pārkāpumu.
- 104 Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš minēto, trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu – Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrās daļas pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 105 Ar ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpta Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrā daļa. Tā apgalvo, ka jautājums, vai tā atbilst kritērijiem, kas tai ļautu iegūt TES, bija jāizlemj trijos mēnešos pēc izmeklēšanas uzsākšanas, savukārt šajā lietā šis termiņš bija sešus mēnešus ilgs.
- 106 Tā apgalvo, ka, ja atbilde uz šo jautājumu būtu sniegta trīs mēnešu termiņā, apstrīdētā regula un antidempinga maksājumi varētu būt bijuši atšķirīgi. Šajā ziņā tā precizē, ka Komisija savu lēmumu atteikt TES piešķiršanu ir balstījusi uz informāciju, kas ir iegūta, veicot pārbaudes uz vietas, kuras ir notikušas pēc trīs mēnešu termiņa beigām, it īpaši attiecībā uz benzola iepirkuma cenu. Līdz ar to tā uzskata, ka, ja lēmums būtu pieņemts paredzētajā termiņā, rezultātam būtu bijis jābūt tādam, ka tai tiek piešķirts TES, jo iestādēm šajā brīdī nebija informācijas par benzola iepirkuma cenu, kura bija fundamentāla, lai pamatotu atteikumu tai piešķirt šo statusu.
- 107 Turklāt tā norāda, ka jautājumi attiecībā uz apgalvoto benzola izvedmuitas nodokli un PVN neatmaksāšanu, kā izriet no administratīvās lietas, ir radušies pēc trīs mēnešus ilgā termiņa beigām.
- 108 Replikā prasītāja apgalvo, ka, ja dempinga starpība būtu aprēķināta, balstoties uz tās sniegto informāciju, tā būtu ievērojami zemāka nekā apstrīdētajā regulā noteiktā.
- 109 Turklāt atbilstoši judikatūrai trīs mēnešu termiņa mērķis esot nodrošināt, lai jautājums par to, vai ražotājs eksportētājs atbilst kritērijiem, kas ļauj uz to attiecināt TES, netiktu izlemts, balstoties uz tā ietekmi uz antidempinga maksājumu aprēķinu, un tas šajā lietā nav ievērots.
- 110 Padome, kuru atbalsta sabiedrības, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 111 Atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrās daļas redakcijai, kura bija spēkā lietas faktu izcelšanās laikā, tas, vai ražotājs atbilst minētās normas pirmajā daļā paredzētajiem kritērijiem, ir konstatējams trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Konsultatīvo komiteju un pēc tam, kad Savienības ražošanas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku.
- 112 Komisija 2011. gada 29. jūlijā publicēja paziņojumu par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu, pamatojoties uz Pamatregulas 11. panta 3. punktu. Līdz ar to trīs mēnešu termiņš beidzās 2011. gada 29. oktobrī. Savukārt Komisija prasītājai savu paziņojumu saistībā ar TES pieprasījumu nosūtīja 2012. gada 1. februārī.

- 113 Iesākumā ir jāprecizē, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā nav nevienas norādes par sekām tam, ja Komisija nokavē trīs mēnešu termiņu. Atbilstoši judikatūrai jebkāda Komisijas izdarītā šā termiņa pārsniegšana automātiski neizraisa pēc tam pieņemtās regulas atcelšanu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 115. un 116. punkts, un 2012. gada 10. oktobris, *Ningbo Yonghong Fasteners*/Padome, T-150/09, nav publicēts, EU:T:2012:529, 53. punkts).
- 114 Papildus tam, tā kā Pamatregulas 2. panta 7. panta b) apakšpunktā ir paredzēts izņēmums no šā paša panta 7. punkta a) apakšpunktā noteiktā normālās vērtības noteikšanas veida, šis izņēmums ir jāinterpretē strikti. Tādēļ šis izņēmums nevar tikt automātiski piemērots gadījumos, kad Komisija nokavē trīs mēnešu termiņu, izņemot gadījumu, ja ir tiesību norma, kurā tas ir paredzēts (spriedums, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 121. punkts).
- 115 No judikatūras izriet, ka tāds pārkāpums kā trīs mēnešu termiņa pārsniegšana apstrīdētās regulas tiesiskumu var ietekmēt vienīgi tad, ja prasītājs pierāda, ka atbilde uz TES pieprasījumu būtu varējusi būt citāda un labvēlīgāka minētā lietas dalībnieka interesēm, ja tā būtu sniegta termiņā (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, T-192/08, EU:T:2011:619, 303. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumus, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 138. punkts, un 2012. gada 18. septembris, *Since Hardware (Guangzhou)*/Padome, T-156/11, EU:T:2012:431, 160. punkts).
- 116 Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka, ja lēmums būtu pieņemts paredzētajā termiņā, tas būtu bijis labvēlīgs, jo iestādēm tajā brīdī nebija informācijas par benzola iepirkuma cenu, kura bija izšķiroša, lai atteiktu tai TES piešķiršanu. Šiem argumentiem nevar piekrist.
- 117 Pirmkārt, ir jāatgādina – kā tas ir norādīts šā sprieduma 45. punktā –, ka prasītājai ir pierādīšanas pienākums par to, ka tā atbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem.
- 118 Otrkārt, ir jānorāda, ka atbilstoši paziņojumam par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu sabiedrības, kuras bija šā lūguma iniciatores, bija iesniegušas pierādījumus, kuri pirmšķietami liecināja, ka prasītāja gūst priekšrocības no noteiktiem valsts pasākumiem, kas maina tās faktisko ražošanas izmaksu struktūru. Līdz ar to iestādēm bija zināmas šaubas par to, vai prasītāja, it īpaši ņemot vērā apgalvojumu, ka tā iepērk benzolu par izkropļotām cenām, var turpināt izmantot TES.
- 119 Treškārt, neraugoties uz to, savā TES pieprasījumā prasītāja nav sniegusi datus par tās iepirkto benzola cenām. Līdz ar to 2011. gada 3. oktobra informācijas pieprasījumā Komisija prasītājai skaidri lūdza sniegt pierādījumus par to, ka tās iepirkto benzola cena atspoguļo tirgus vērtības. Atbildot uz šo pieprasījumu, prasītāja 2011. gada 17. oktobrī, proti, pirms trīs mēnešu termiņa beigām, precizēja, ka tās benzols tiek ražots no koksa, nevis no naftas, un diagrammas formātā sniedza datus par savām iepirkuma cenām. Komisija pārbaudīja šos datus, veicot pārbaudes apmeklējumu, kas notika 2011. gada 14. un 15. novembrī, proti, pirms attiecīgā termiņa beigām.
- 120 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka brīdī, kad beidzās trīs mēnešus ilga termiņš, prasītāja nebija sniegusi pietiekamus pierādījumus par to, ka tā konkrēti atbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrajā teikuma daļā paredzētajam nosacījumam. Patiesībā šajā brīdī iestāžu rīcībā bija būtiski netiešie pierādījumi, ka prasītāja šim nosacījumam neatbilst.
- 121 Ne ar vienu no prasītājas argumentiem šis secinājums nevar tikt atspēkots.

- 122 Pirmām kārtām, apsvērumi saistībā ar apgalvoto benzola izvedmuitas nodevu un eksportam piemērotā PVN neatmaksāšanu arī attiecas uz jautājumu, vai prasītājas iepirktā benzola cena būtībā atspoguļo tirgus vērtības, kas tika apšaubīts pirms trīs mēnešus ilgā termiņa beigām.
- 123 Otrām kārtām, kā pamatoti norāda Padome, dempinga starpības aprēķini, ko prasītāja ir sniegusi replikā, ir vienkārši tās pašas veikti aprēķini. Tas nepierāda, ka, ja TES lēmums būtu pieņemts paredzētajā termiņā, Padomei būtu bijis jāakceptē šie paši aprēķini vai pašai jāveic līdzīgi aprēķini. Turklāt šķiet, ka šie aprēķini balstās uz premisu, ka prasītājai esot bijis jāsaņem TES statuss, jo tajos, šķiet, ir veikts salīdzinājums starp pārdošanas cenu Ķīnas iekšējā tirgū un eksporta pārdošanas cenu. Taču, ņemot vērā iepriekš minēto, šī premisa nav pareiza.
- 124 Trešām kārtām, pretēji tam, ko, šķiet, norāda prasītāja, tās minētā judikatūra neļauj izdarīt secinājumu, ka apstrīdētā regula būtu jāatceļ tā iemesla dēļ, ka – tā kā TES lēmums tika pieņemts pēc trīs mēnešu termiņa beigām – Komisijas rīcībā bija visa nepieciešamā informācija, lai aprēķinātu dempinga starpību TES piešķiršanas gadījumā (spriedumi, 2006. gada 14. novembris, *Nanjing Metalink*/Padome, T-138/02, EU:T:2006:343, 44. punkts; 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 127. punkts, un 2012. gada 10. oktobris, *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener* un *Shanghai Prime Machinery*/Padome, T-170/09, nav publicēts, EU:T:2012:531, 50. punkts).
- 125 Patiesībā šajā judikatūrā ir noteikts, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktam ir pretrunā, ka iestādes vēlāk, pēc TES lēmuma pieņemšanas, groza šo sākotnējo lēmumu atkarībā no tā ietekmes uz dempinga starpību. Tomēr iestādes var grozīt šo sākotnējo lēmumu, ja tiek sniegti jauni elementi, vai arī noteiktās situācijās pat tad, ja jauni elementi netiek sniegti, ņemot vērā tiesiskuma un labas pārvaldības principus (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 127. punkts, un 2011. gada 8. novembris, *Zhejiang Harmonic Hardware Products*/Padome, T-274/07, nav publicēts, EU:T:2011:639, 37.–39. punkts). Katrā ziņā pietiek konstatēt, ka šajā lietā iestādes nav grozījušas lēmumu saistībā ar TES, jo minētais statuss daļējās starpposma pārskatīšanas gaitā vispār nav ticis piešķirts.
- 126 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par piekto pamatu – Pamatregulas 20. panta 2. punkta un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 127 Ar piekto pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Pamatregulas 20. panta 2. punkts un tiesības uz aizstāvību.
- 128 Konkrēti, tā apgalvo, ka 2012. gada 11. aprīļa galīgajā informatīvajā dokumentā Komisija ir norādījusi, ka normālā vērtība ir konstatēta, pamatojoties uz informāciju, kura ir saņemta no ražotāja, kas sadarbojas, analogā valstī, proti, Argentīnā. Kaut arī šis ražotājs attiecīgo produktu tirgoja savā iekšējā tirgū, ņemot vērā ražošanas metodes atšķirības starp Argentīnu un Ķīnas Tautas Republiku, esot nolemts aprēķināt normālo vērtību tā vietā, lai izmantotu pārdošanas cenas iekšējā tirgū. Līdz ar to Argentīnas ražotāja izgatavotās L+ vīnskābes normālā vērtība esot aprēķināta, balstoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, ņemot vērā ražošanas metodes atšķirības. Tā kā Argentīnas ražotājs DL vīnskābi neražo, tās normālā vērtība esot aprēķināta, izmantojot cenas atšķirību, kas konstatēta starp abiem ražojumu veidiem. Informatīvajā dokumentā esot norādīts, ka ar konfidencialitāti saistītu iemeslu dēļ neesot iespējams sniegt sīkāku informāciju par normālo vērtību, jo tikai viens Argentīnas ražotājs ir pilnībā sadarbojies procesa gaitā.

- 129 Prasītāja piebilst, ka savos 2012. gada 25. aprīļa komentāros par galīgo informatīvo dokumentu tā ir apgalvojusi, ka Komisija nav sniegusi būtisku informāciju par DL vīnskābes normālās vērtības aprēķina metodi, it īpaši par L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu avotu un par faktoriem, kas ietekmē cenu salīdzinājumu.
- 130 Prasītāja apgalvo, ka, apstrīdētās regulas 38. apsvērumā noraidot tās pieteikumu saistībā ar DL vīnskābes normālās vērtības aprēķinu tā iemesla dēļ, ka neesot iespējams sniegt šādu informāciju, neizpaužot attiecīgā Argentīnā esošā ražotāja ražošanas metodes un izmaksas, ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un Pamatregulas 20. panta 2. punkts.
- 131 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka – tā kā ražotājs analogā valstī neražo DL vīnskābi – šķietot, ka, lai aprēķinātu DL vīnskābes normālo vērtību, iestādes vispirms ir salīdzinājušas noteiktas L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenas un pēc tam ir piemērojušas šo atšķirību normālajai vērtībai, kas ir aprēķināta attiecībā uz L+ vīnskābi analogā valstī. Taču tā neesot varējusi darīt zināmu savu nostāju attiecībā uz apstrīdētajā regulā veiktā L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu salīdzinājuma pareizību. Turklāt prasītājas ieskatā dati par DL vīnskābi nevar tikt uzskatīti par analogas valsts ražotāja konfidenciālu informāciju, jo tas neražo šo produktu. Katrā ziņā esot bijis iespējams paziņot konfidenciālo informāciju kopsavilkuma veidā vai norādot diapazonu, nevis precīzus skaitļus.
- 132 Padome atbild, ka šis apgalvojums ir abstrakts un nav pamatots. Tā esot izklāstījusi metodoloģiju un esot izskaidrojusi, kādi faktori ir pielāgoti. Konkrēti, apstrīdētajā regulā esot norādīts, ka iestādes ir izmantojušas L+ vīnskābes ražošanas izmaksas, kas rodas ražotājam analogā valstī, ka tās ir aizstājušas Argentīnas izejvielu izmaksas ar vidējo benzola tirgus cenu un ka tās ir pielāgojušas analogā valstī esošā ražotāja pārdošanas izmaksas, administratīvos izdevumus un citas vispārējās izmaksas. DL vīnskābes gadījumā, lai aprēķinātu normālo vērtību, apstrīdētajā regulā esot ņemtas vērā L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu atšķirības. Padome apgalvo, ka tā nevar sniegt datus, kas ir izmantoti L+ vīnskābes normālās vērtības aprēķinos, neatklājot konfidenciālu komercinformāciju par ražotāju analogā valstī.
- 133 Atbildē uz repliku Padome piebilst, ka ir acīmredzams, ka iestādes ir balstījušās uz Ķīnas Tautas Republikas eksporta cenām, lai aprēķinātu cenas atšķirību starp L+ vīnskābi un DL vīnskābi.
- 134 Atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, kas tika uzdoti tiesas sēdē, Padome un Komisija precizēja, ka tās, lai aprēķinātu L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenas atšķirību, ir balstījušās uz cenām, kuras izmanto prasītāja un cits Ķīnā esošs ražotājs eksportētājs, kas ir sadarbojies. Tā kā prasītājas cenas bija viens no diviem komponentiem, lai aprēķinātu minēto atšķirību, ja iestādes būtu sniegušas šos datus, prasītāja būtu varējusi izsecināt sava konkurenta cenas, kas ir sensitīva komercinformācija.
- 135 Sabiedrības, kas iestājušās lietā, uzskata, ka iestādes pamatoti var atteikties sniegt sensitīvu komercinformāciju par konkurenta ražošanas izmaksām.
- 136 Savos apsvērumos par iestāšanās rakstu prasītāja precizē, ka tā nav prasījusi informāciju par ražotāju analogā valstī.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 137 Ar piekto pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību un Pamatregulas 20. panta 2. punkts, jo iestādes tai nav sniegušas būtisku informāciju par DL vīnskābes normālās vērtības aprēķina metodi, it īpaši par L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu avotu un par faktoriem, kas ietekmē cenu salīdzinājumu.
- 138 Atbilstoši Pamatregulas 20. panta 2. punktam lietas dalībnieki var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus.

- 139 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ikvienā procedūrā, kura sāka pret kādu personu un kuras rezultātā var tikt pieņemts šai personai nelabvēlīgs akts, ir Savienības tiesību pamatprincips, kas ir jānodrošina, pat ja attiecīgajai procedūrai nav vispār nekāda tiesiskā regulējuma (skat. spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. punkts un tajā minētā judikatūra). Šim principam ir būtiska nozīme antidempinga izmeklēšanas procedūrās (skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 140 Atbilstoši minētajam principam ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvajā procesā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību, kā arī par pierādījumiem, kurus ir izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. punkts).
- 141 Turklāt atbilstoši judikatūrai, lai izpildītu pienākumu sniegt informāciju, Savienības iestādēm ir jārikojas ar visu nepieciešamo rūpību, sniedzot attiecīgajiem uzņēmumiem – ciktāl tiek nodrošināta komercnoslēpuma aizsardzība – informāciju, kas ir lietderīga to interešu aizsardzībai, un attiecīgā gadījumā izvēloties atbilstošu šādas informācijas sniegšanas kārtību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 30. punkts; 1991. gada 27. jūnijs, *Al-Jubail Fertilizer*/Padome, C-49/88, EU:C:1991:276, 17. punkts, un 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques*/Padome, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99. punkts).
- 142 Pienākums sniegt informāciju, kas Savienības iestādēm ir antidempinga jomā, ir jāaskaņo ar pienākumu respektēt konfidenciālu informāciju (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1997. gada 25. septembris, *Shanghai Bicycle*/Padome, T-170/94, EU:T:1997:134, 121. punkts, un 1997. gada 18. decembris, *Ajinomoto* un *NutraSweet*/Padome, T-159/94 un T-160/94, EU:T:1997:209, 83. punkts). Tomēr pienākums respektēt konfidenciālu informāciju nevar aizstāvības tiesībām atņemt to būtisko saturu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 29. punkts).
- 143 Tāpat no judikatūras izriet, ka Savienības iestāžu sniegtās informācijas pietiekamība ir jānovērtē, ņemot vērā, cik detalizēta ir pieprasītā informācija (spriedums, 1997. gada 18. decembris, *Ajinomoto* un *NutraSweet*/Padome, T-159/94 un T-160/94, EU:T:1997:209, 93. punkts).
- 144 Ir jāatgādina, ka prasītājam nevar tikt likts pierādīt, ka iestāžu lēmums varētu būt citāds, bet vienīgi, ka šāda iespēja nav pilnībā izslēdzama tāpēc, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja varētu labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu procesuāla pārkāpuma, kas tādējādi konkrēti ietekmē tiesības uz aizstāvību (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. un 79. punkts).
- 145 Savukārt prasītājam ir konkrēti jāpierāda, ka tā būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību, ja šāda pārkāpuma nebūtu, neaprobežojoties ar atsauci uz neiespējamību sniegt apsvērumus par hipotētiskām situācijām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome, T-276/13, EU:T:2016:340, 264. punkts).
- 146 Šajā lietā ir jākonstatē, ka atbilstoši galīgajam informatīvajam dokumentam, tā kā Argentīnas ražotājs DL vīnskābi neražoja, tās normālā vērtība ir aprēķināta, izmantojot cenas atšķirību, kas konstatēta starp abiem produktu veidiem. Savos komentāros par galīgo informatīvo dokumentu prasītāja ir konkrēti pieprasījusi informāciju par DL vīnskābes normālās vērtības aprēķina metodi, it īpaši par L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu avotu un par faktoriem, kas ietekmē cenu salīdzinājumu. Kaut arī tika izteikts šāds pieprasījums, gan galīgajā informatīvajā dokumentā, gan apstrīdētās regulas preambulas 29. apsvērumā ir norādīts, ka, tā kā Argentīnas ražotājs DL vīnskābi neražoja, tās normālā vērtība esot aprēķināta, izmantojot cenas atšķirību, kas konstatēta starp abiem produktu veidiem.

Turklāt atbilstoši apstrīdētās regulas preambulas 38. apsvērumam vēlāki prasītājas pieprasītie precizējumi nav sniegti, jo esot neiespējami sniegt šādu informāciju, neizpaužot Argentīnā esošā ražotāja ražošanas metodes un ražošanas izmaksas.

- 147 No replikas 61. punkta izriet, ka prasītāja ir sapratusi, ka, lai aprēķinātu DL vīnskābes normālo vērtību, iestādes vispirms ir salīdzinājušas noteiktas L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenas un pēc tam ir piemērojušas šo atšķirību normālajai vērtībai, kas ir aprēķināta attiecībā uz L+ vīnskābi analogā valstī.
- 148 Tomēr iestādes nav informējušas prasītāju par to L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu avotu, kuras tika izmantotas, lai aprēķinātu cenu starpību, kas bija DL vīnskābes normālās vērtības aprēķina pamatā. Padome tikai atbildes uz repliku stadijā ir norādījusi, ka iestādes ir balstījušas uz Ķīnas Tautas Republikas eksporta cenām, lai aprēķinātu cenas atšķirību starp L+ vīnskābi un DL vīnskābi. Atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, iestādes pirmo reizi tiesas sēdē precizēja, ka salīdzinājumam izmantoto cenu avots bija pati prasītāja un otrs Ķīnas Tautas Republikā esošs attiecīgais ražotājs eksportētājs, proti, vienīgi divi attiecīgie ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās izmeklēšanas gaitā. Ir jākonstatē, ka šī informācija administratīvajā procesā prasītājai netika sniegta laikus.
- 149 Turklāt iestādes prasītājai vispār nav paziņojušas starpību starp L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenām.
- 150 Starp pusēm nav strīda par to, ka DL vīnskābe tiek ražota tikai Ķīnas Tautas Republikā. Pretēji tam, ko Padome ir apgalvojusi atbildē uz repliku, no galīgā informatīvā dokumenta vai apstrīdētās regulas nevar tikt obligāti secināts, ka to cenu, kuras ir izmantotas, lai aprēķinātu cenu starpību starp L+ vīnskābi un DL vīnskābi, avots ir šajā valstī esošie ražotāji. Principā nekas neliedz Komisijai aprēķināt šo starpību, balstoties uz DL vīnskābes cenām Ķīnas Tautas Republikā un L+ vīnskābes cenām citur pasaulē.
- 151 No atbildes uz repliku 28. punkta izriet, ka Padomes sniegtais skaidrojums, saskaņā ar kuru tā nevar prasītājai sniegt konfidenciālu informāciju par Argentīnā esošo ražotāju, attiecās uz L+ vīnskābes normālās vērtības aprēķinu, nevis uz DL vīnskābes un L+ vīnskābes cenu salīdzinājumu.
- 152 Tiesas sēdē iestādes apgalvoja, ka atteikums sniegt informāciju par DL vīnskābes un L+ vīnskābes cenu atšķirību ir pamatots ar faktu, ka, balstoties uz šo informāciju, prasītāja būtu bijusi spējīga iegūt sava konkurenta, proti, otra ražotāja eksportētāja, cenas, kas ir uzskatāma par sensitīvu komercinformāciju.
- 153 Atbilstoši judikatūrai Savienības tiesību akta tiesiskums ir jānovērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kādi pastāvēja tiesību akta pieņemšanas brīdī, tādējādi Vispārējā tiesa nevar izmeklēšanas procesā izvirzīto pamatojumu aizstāt ar citu pamatojumu, kas pirmo reizi ir izvirzīts tajā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 150. punkts). Līdz ar to – kā prasītāja to pamatoti ir apgalvojusi tiesas sēdē – atteikums izpaust attiecīgo informāciju nevar tikt attaisnots ar Vispārējā tiesā mutvārdu procesā izvirzīto pamatojumu, proti, prasītājas konkurenta komerciālo interešu aizsardzību.
- 154 Tādējādi ir jāsecina, ka apstrīdētajā regulā nav atsaucies ne uz vienu derīgu attaisnojumu, lai pamatotu atteikumu sniegt informāciju saistībā ar DL vīnskābes un L+ vīnskābes cenu starpību.
- 155 Ir jānorāda, ka L+ vīnskābes un DL vīnskābes cenu starpība ir viens no būtiskiem DL vīnskābes normālās vērtības aprēķina elementiem – otrs elements ir L+ vīnskābes vērtība, kas ir aprēķināta, pamatojoties uz Argentīnas ražotāja sniegto informāciju. Prasītāja apgalvo, ka, ja tā būtu saņēmusi informāciju par cenas starpību, tā būtu varējusi tās salīdzināt ar saviem datiem, lai pārlicinātos par to, ka cenu starpība saskan vismaz ar šiem datiem, un tas tai ļautu izslēgt būtisku kļūdu pastāvēšanu.
- 156 Šajā ziņā ir lietderīgi atgādināt, ka atbilstoši judikatūrai fakts, ka tās rīcībā ir Komisijas veikti detalizēti aprēķini un dati, kas izmantoti šo aprēķinu veikšanai, parasti var ļaut ieinteresētajām personām iesniegt lietderīgākus apsvērumus savai aizstāvībai. Tādējādi tās var precīzi pārbaudīt veidu, kādā Komisija šos datus ir izmantojusi, un tos salīdzināt ar saviem aprēķiniem, kas tām var ļaut noteikt iespējamās

Komisijas pieļautas kļūdas, kuras citādi nebūtu konstatējamas. Turklāt iestāžu prakse rāda, ka ieinteresētās personas pašas uzskata, ka tas, ka tām attiecībā uz dempinga starpības noteikšanu ir detalizēti aprēķini, tām ļauj lietderīgi izmantot savas tiesības uz aizstāvību (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting/Padome*, T-424/13, EU:T:2016:378, 208. punkts).

- 157 Vēl arī atbilstoši šā sprieduma 144. punktā minētajai judikatūrai prasītājam nevar tikt likts pierādīt, ka iestāžu lēmums varētu būt citāds, bet vienīgi, ka šāda iespēja nevar tikt pilnībā izslēgta, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja spētu labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja procesuāla pārkāpuma nebūtu.
- 158 Šajā lietā šīs prasības ir izpildītas, jo iestādes ir atteikušās sniegt informāciju par DL vīnskābes un L+ vīnskābes cenas starpību, laikus nesniedzot derīgu pamatojumu. Nav strīda par to, ka šī starpība ir bijusi fundamentāla, lai aprēķinātu DL vīnskābes normālo vērtību. Papildus tam prasītāja apgalvo, ka, ja tās rīcībā būtu šī informācija, tā būtu varējusi tostarp izslēgt acimredzamu kļūdu esamību. Tādējādi, ja šā procesuālā pārkāpuma nebūtu, prasītāja būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību.
- 159 Visbeidzot, antidempinga izmeklēšanas procedūras ietvaros iestādēm nevar tikt uzlikts absolūts pienākums izpaust informāciju saistībā ar komercnoslēpumu, nevērtējot lietas īpašos apstākļus (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting/Padome*, T-424/13, EU:T:2016:378, 165. un 199. punkts). Līdz ar to Vispārējā tiesa nedrīkst ietekmēt rezultātu, pie kāda iestādes būtu nonākušas, pārskatot informācijas pieprasījumu saistībā ar cenu starpību tā pamatojuma gaismā, ko tās varētu atbilstoši ņemt vērā.
- 160 Tādējādi, piemērojot Pamatregulas 20. panta 2. punktu un tiesības uz aizstāvību, iestādēm principā bija prasītājam jāsniedz piekļuve pieprasītajai informācijai par DL vīnskābes un L+ vīnskābes cenu starpību vai, pretējā gadījumā, laikus jānorāda pamatots iemesls šā atteikuma pamatošanai.
- 161 Ņemot vērā iepriekš minēto, piektais pamats ir jāapmierina.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 162 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Taču atbilstoši Reglamenta 135. panta 1. punktam, ja to prasa taisnīgums, Vispārējā tiesa var nolemt, ka lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, bet tikai daļēji atlīdzina pretējās puses tiesāšanās izdevumus vai pat vispār tiek atbrīvots no šā pienākuma.
- 163 Tā kā prasība ir apmierināta tikai daļēji, tad, taisnīgi izvērtējot lietas apstākļus, ir jānolemj, ka prasītāja sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem. Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no prasītājas tiesāšanās izdevumiem.
- 164 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tāpēc Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 165 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. un 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašai. Izskatāmās lietas apstākļos ir jānolemj, ka sabiedrības, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Pamatojoties uz iepriekš minēto,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Padomes 2012. gada 26. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam, ciktāl tā ir piemērojama *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.*;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina pusi no *Changmao Biochemical Engineering* tiesāšanās izdevumiem un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 3) *Changmao Biochemical Engineering* sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 5) *Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl un Comercial Química Sarasa, SL* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Collins

Kancheva

Barents

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]